

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Orange European Smallcap Fund N.V.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 56 WE w związku z art. 58 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w art. 56 WE zakaz sprzeciwia się przepisowi państwa członkowskiego, zgodnie z którym ulga podatkowa, przyznawana na rzecz przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w celu uwzględnienia podatku pobranego u źródła od dywidend uzyskanych przez te przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, jest — ze względów wskazanych w pkt 5.2.1 in fine niniejszego postanowienia — ograniczona:

a) do kwoty, którą osoba fizyczna zamieszkała w Niderlandach mogłaby zaliczyć na poczet podatku dochodowego na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z tym innym państwem członkowskim,

b) w zakresie, w jakim udziałowcami przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są osoby fizyczne niezamieszkałe w Niderlandach lub osoby prawne nieobjęte niderlandzkim podatkiem dochodowym od osób prawnych?

2. Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca lub częściowo twierdząca:

a) Czy pojęcie „inwestycji bezpośrednich” z art. 57 ust. 1 WE obejmuje również posiadanie pakietu udziałów w spółce, jeżeli udziałowiec posiada ten pakiet jedynie w celu inwestycyjnym i jeżeli wielkość tego pakietu nie umożliwia mu wywierania określonego wpływu na zarządzanie lub sprawowanie kontroli w danej spółce?

b) Czy na podstawie art. 56 WE ograniczenie przepływu kapitału związane z opodatkowaniem, które byłoby niezgodne z prawem, gdyby dotyczyło przepływu kapitału pomiędzy krajami Wspólnoty, jest tak samo niezgodne z prawem — przy identyczności pozostałych okoliczności — w przypadku przepływu kapitału do i z państw trzecich?

c) Jeżeli na pytanie 2.b) zostanie udzielona odpowiedź negatywna, czy art. 56 WE należy interpretować w ten sposób, że przewidziane przez państwo członkowskie ograniczenie ulgi podatkowej — przyznawanej na rzecz przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania ze względu na podatek pobrany u źródła od dywidendy uzyskanej przez to przedsiębiorstwo w państwie trzecim — uzasadnione okolicznością, że nie wszyscy udziałowcy tego przedsiębiorstwa mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim jest niezgodne z tym przepisem?

3. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze i drugie ma znaczenie, że

a) podatek pobrany w innym państwie członkowskim od dywidend tam uzyskanych jest wyższy od podatku od

dywidend wypłaconych na rzecz zagranicznych udziałowców w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania;

b) udziałowcy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie, niż to, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania i które zawarło z tym drugim państwem umowę, która przewiduje wzajemne zaliczenie podatku u źródła od dywidend;

c) zagraniczni udziałowcy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim Wspólnoty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 27 kwietnia 2006 r. — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Sprawa C-195/06)

(2006/C 178/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundeskommunikationssenat (Austria)

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Österreichischer Rundfunk (ORF)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 lit. f) dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽¹⁾ z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] należy interpretować w ten sposób, że jako „telezakupy” należy rozumieć również audycje lub części audycji, w których poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie, widz uzyskuje od nadawcy telewizyjnego możliwość udziału w konkursie z wygraną?

2) W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] należy interpretować w ten sposób, że jako „reklamę telewizyjną” należy rozumieć również tego rodzaju przekaz zawarty w audycjach lub częściach audycji, w którym nadawca telewizyjny oferuje widzom możliwość udziału w konkursie z wygraną poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie?

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 298, str. 23

⁽²⁾ Dz.U. nr L 202, str. 60

Odwołanie wniesione w dniu 4 maja 2006 r. przez Cementbouw Handel & Industrie BV od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Cementbouw Handel & Industrie BV (Przedstawiciele: W. Knibbeler, O. Brouwer i P.J. Kreijger, lawyers)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 lutego 2006 r., na podstawie którego Sąd:

a) oddalił skargę wnoszącej odwołanie

b) obciążył wnoszącą odwołanie kosztami postępowania

- w razie potrzeby skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji:

a. dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 1, 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1310/97 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽¹⁾ oraz:

b. naruszył zasadę proporcjonalności oraz dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

W konsekwencji, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd niesłusznie oddalił jej skargę i potwierdził decyzję Komisji, w zakresie w jakim odrzuciła ona pierwszy projekt zobowiązań wnoszącej odwołanie i Haniel jako niewystarczający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Groningen w dniu 2 maja 2006 r. — Essent Netwerk Noord i in. przeciwko Aluminium Delfzijl BV

(Sprawa C-206/06)

(2006/C 178/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Groningen.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Essent Netwerk Noord i in.

Strona pozwana: Aluminium Delfzijl BV.